

VISIÓ DIGITAL

The Window (La Ventana), Ted Tetzlaff, 1949

Miquel Alenyar

Petita obra mestra de sèrie B realitzada per Ted Tetzlaff (1903-1995). El guió, de Mel Dinelli (*The Spiral Staircase* (L'escala de cargol), Robert Siodmak, 1945), adapta el relat breu *The Boy Who Cried Murder* (1947), de Cornel Woolrich, més conegut pel pseudònim de William Irish. Aquesta narració breu és una versió moderna de la faula *El pastor bromista*, d'Isop (segle VI AC), també coneguda pel títol de la peça

musical russa *Pere i el llop*, deguda a Sergej Prokofiev. Es roda en escenaris naturals de la ciutat de Nova York, amb un pressupost modest, de sèrie B. És nominada a un Oscar (muntatge) i l'actor infantil rep un Oscar especial de l'Acadèmia. Produïda per Frederic Ullman Jr. i Dore Schary per a la RKO, s'estrena el 6 d'agost de 1949 a les sales de Nova York.

L'acció dramàtica passa al Lower East Side de Nova York, el barri obrer per antonomàsia de la ciutat, durant una jornada que no arriba a les vint-i-quatre hores d'un dia d'estiu calorós de 1949. Tommy Woodry (Driscoll), de nou anys, és fill únic d'Ed (Kennedy) i Mary Woodry (Hale). Son pare treballa els vespres i sa mare s'encarrega de la casa. L'infant és a les vacances d'estiu, per la qual cosa disposa de molt de temps per jugar amb els nins del barri i, també, tot sol. Li agrada anar a un edifici proper, buit i abandonat perquè està en runes. Hi té un racó muntat a la seva manera devora una finestra que li permet veure quan els nins es reuneixen per jugar. Tommy és extravertit, vivaç, desimbolt, bromista i fantasiós.

El film suma drama, cinema negre, suspens i thriller. Consta de dues parts diferenciades: a la primera s'actualitza la faula d'Isop i a la segona es crea una acció trepidant que mostra una fugida i dues persecucions. Uns criminals persegueixen al que tracta de fugir i la policia va darrere els delinqüents. El ritme narratiu és fluid, sostingut i intens. Els punts d'acció s'entrellacen sense interrupció i sense donar peu a la distracció.

La narració es presenta ben construïda i estructurada amb coherència i eficàcia. No res del que es mostra és gratuït: tot hi té sentit o l'adquireix durant la pel·lícula, fins i tot l'edifici en runes. L'estil és precís, sobri, concís i clar. El film adopta els punts de vista de l'infant, que mira les coses i els fets amb una ingenuïtat i innocència, pròpies d'aquesta edat, que captiven l'ànim de l'espectador i el converteixen en còmplice del protagonista. La identificació amb el nin implica, en aquesta ocasió, que l'espectador farà seus els sentiments, emocions i desitjos de Tommy, que són molts i molt forts. Està mostrat especialment bé l'ambient d'incomprensió, soledat, inseguretat i de-

semparament que embarga l'ànim de Tommy en la segona part del film.

(Continua en l'*spoiler* sense desvetllar parts de l'argument).

La pel·lícula està relacionada amb les conseqüències de l'impacte que provoca a Hollywood l'estrena del film *Germania anno zero* (Alemanya, any zero, Roberto Rossellini, 1947). *The Search* (Àngels perdidos, Fred Zinnemann, 1948), *The Boy With Green Hair* (El noi dels cabells verds, Joseph Losey, 1948), *The Window* i altres es produeixen en aquests anys com a resposta plural i diferent de Hollywood a l'obra de Roberto Rossellini. D'altra banda, el film es relaciona també amb la producció *Rear Window* (La finestra indiscreta, Alfred Hitchcock, 1954): els guions d'ambdós films desenvolupen relats breus del mateix autor (Cornel Woolrich), les dues pel·lícules creen situacions de suspens i thriller, el realitzador de *The Window* va ser col·laborador de Hitchcock i coincideixen parcialment els títols de les dues obres.

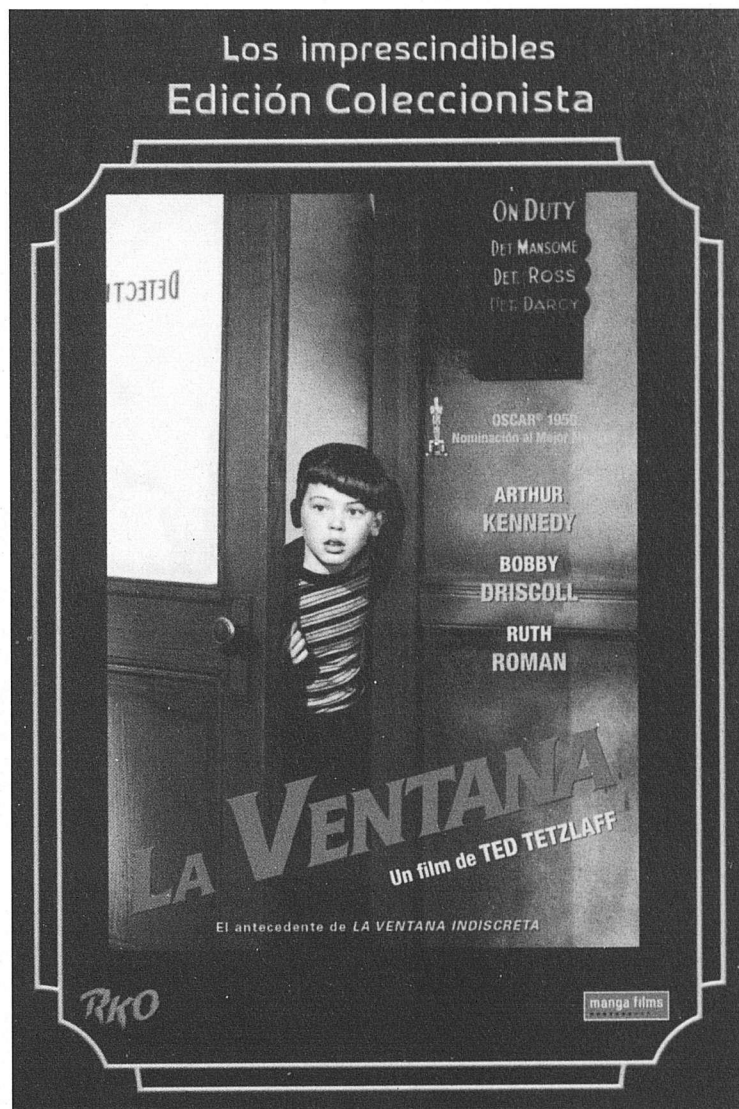
La interpretació de Booby Driscoll (1937-1968) en el paper de nin és encertada i convincent. Són notables les intervencions de Paul Stewart i Ruth Roman, en un aconseguit paper de bella i enlluernadora dona fatal. Hi fa un paper curt Arthur Kennedy, que més endavant arribarà a ser un secundari famós.

Ted Tetzlaff, format com a càmera i acreditat com a director de fotografia, entre moltes d'altres, a *Notorious* (Encadenados, Alfred Hitchcock, 1946), arriba a dirigir catorze llargmetratges. *The Window* és el títol cinquè de la filmografia d'aquest director i està considerat el seu millor treball. Hi conjuga encerts de guió, fotografia, interpretacions, banda sonora, intensitat, ritme, metratge i estil, que el converteixen en una petita joia cinematogràfica.

En són escenes destacades la persecució per les escales, les accions paral·leles en el mateix edifici en què hi ha Ed Woodry i Joe Kellerson sense que s'arribin a topar, la declaració espontània de Tommy a la comissaria del barri, el pacte de Tommy amb son pare, la discreta i intel·ligent presència d'Ed i Mary a l'escenari final, la intervenció dels bombers, la seqüència inicial, etc.

La banda sonora, dirigida per Roy Webb (*The Spiral Staircase*), ofereix un partitura de composicions funcionals que combinen ritmes accelerats, pauses i desacceleracions. Hi predominen les notes greus i profundes de vent, contrabaix i piano. L'orquestra reuneix instrument de corda, vent, percussió i piano. La fotografia, a càrrec de Robert De Grasse i William O. Steiner, en blanc i negre, construeix una eficaç, acurada i gratificant narració visual, amb un ús ben ordenat de moviments de grua, plans picats i contrapicats, enquadraments de detalls i generals, desplaçaments i plans fixos, etc. En destaca la curosa i imaginativa il·luminació, que denota clares influències expressionistes.

Magnífica pel·lícula, petit clàssic del cinema de suspens. ■

EDITORIA: Versus Entertainment

PEL·LÍCULA: Restauració de Martin Koerber.
73 minuts. Restauració en alta definició (2009).
73 minuts

COMPLEMENTS: Documental de Jörgen Roos, *Carl Theodor Dreyer* (1965). 28 minuts.
Documental d'Eric Rohmer, *Carl Theodor Dreyer. Cineastas de nuestro tiempo*. (1966).
62 minuts

Inclou llibret de 110 pàgines, amb articles d'Ib Monty, Gonzalo de Lucas, Jesús Palacios, David Bordwell, Martin Koerber, Eliane Tayar (sobre la restauració). Entrevista a Carl Theodor Dreyer, per Cretchen i Herman G. Weinberg i *El auténtico cine sonoro*, per Carl Theodor Dreyer

AUDIO: Alemany

SUBTÍTOLS: Castellà

FORMAT: 1.19:1